

МІНІСТЕРСТВО
ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

«НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Матеріали науково-практичної
конференції з міжнародною участю

28 березня 2024 року

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2024 року

ПОЛТАВА – 2024

занять студенти готують мультимедійні презентації. Використання мультимедійних презентацій є однією з основних вимог щодо застосування сучасних інноваційних технологій.

При підготовці мультимедійних презентацій викладач консультує здобувачів освіти, акцентує їхню увагу на важливості академічного підходу, виробленні конкретного алгоритму презентації, чіткому викладі матеріалу, високій якості оформлення, необхідності стисло й конкретно визначити важливість і прикладне значення представленого матеріалу.

На цьому етапі здобувачі освіти навчаються аналізувати і правильно інтерпретувати отримані дані, формувати системний підхід до аналізу медичної інформації. У них виробляється навичка роботи з доступними джерелами літератури, інтернет-ресурсами, побудови етапів створення мультимедійної презентації. Для розвитку позитивного ставлення студентів до позааудиторних форм самонавчання на кожному етапі необхідно доступно роз'яснювати цілі роботи, контролювати розуміння здобувачами освіти цих цілей. Таким чином поступово формується вміння самостійно ставити завдання і знаходити шляхи їх успішного виконання [3].

Отже, уся діяльність, спрямована на посилення ролі самостійної роботи здобувачів освіти під час навчання в медичних ЗВО, має бути керована. Контроль і планування визначають провідну роль викладача в організації самостійної роботи здобувачів освіти. Перед викладачами постає завдання посилення інтересу до науково-дослідної діяльності та мотивації здобувачів освіти. Необхідно знайти нові, сучасні методи й засоби, що сприяють активізації мотивації здобувачів освіти до самостійної роботи.

Самостійна робота сприяє розвитку пізнавальної активності, творчого мислення здобувачів освіти, прищеплює навички самостійного пошуку інформації, а також формує здатність і готовність до самовдосконалення, самореалізації та творчої адаптації.

Список використаної літератури

1. Гончарова Є.Є. Самостійна робота здобувачів вищої освіти в умовах дистанційної форми навчання. Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки : мат-ли навч.-наук. конф. з міжнар. участю (м. Полтава, 24 березня 2022 р.). Полтава, 2022. С. 66–67.
2. Єрошенко Г.А., Рябушко О.Б., Клепеч О.В., Ваценко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Кінаш О.В., Шевченко К.В., Донець І.М., Григоренко А.С. Особливості організації самопідготовки студентів-першокурсників у медичному закладі вищої освіти. Сучасні концепції викладання природничих дисциплін в медичних освітніх закладах : мат-ли XIV Міжрегіональної науково-методичної інтернет-конференції (м. Харків, 14–15 грудня 2021 р.). Харків : ХНМУ, 2021. С. 34–37.
3. Іващенко О.Д., Сахно Т.В., Копанцева Л.М., Ширай Ю.В., Кузнецова Т.Ю. Посилення ролі самостійної роботи студентів як тенденція сучасної освіти. Медична освіта за новими стандартами: виклики та інтеграція в міжнародний освітній простір: мат-ли навч.-наук. конф. з міжнар. участю (м. Полтава, 30 березня 2023 р.). Полтава, 2023. С. 83–85.
4. Каськова Л.Ф., Новікова С.С., Уласевич Л.П., Хміль О.В., Павленкова О.С. Самостійна робота студентів – важливий компонент навчального процесу. Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки : мат-ли навч.-наук. конф. з міжнар. участю (м. Полтава, 24 березня 2022 р.). Полтава, 2022. С. 133–134.
5. Павленко С.А., Павленкова О.В., Сидорова А.І., Ткаченко І.М. Питання самоорганізації самостійної роботи здобувачів освіти ЗВО. Сучасні тренди розвитку медичної освіти : перспективи і здобутки : мат-ли навч.-наук. конф. з міжнар. участю (м. Полтава, 24 березня 2022 р.). Полтава, 2022. С. 222–224.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ БІОЛОГІЇ ПДМУ

**Клепеч О.В., Єрошенко Г.А., Рябушко О.Б., Ваценко А.В.,
Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Шевченко К.В., Григоренко А.С.**

Полтавський державний медичний університет

Стаття висвітлює систему підходів до формування культури здорового способу життя в студентів-медиків на кафедрі біології Полтавського державного медичного університету в розрізі проведення різних видів освітньої роботи.

Ключові слова: здоровий спосіб життя, студентська молодь, майбутні лікарі, навчально-виховний процес, медична біологія.

The article highlights the system of approaches to the formation of a culture of a healthy lifestyle among medical students at the Department of Biology of the Poltava State Medical University in the context of conducting various types of educational work.

Keywords: healthy lifestyle, student youth, future doctors, educational process, medical biology.

Проблема збереження і зміцнення здоров'я молодого покоління була й залишається однією з найважливіших проблем людського суспільства. У юному й молодому віці адаптивні можливості організму природно високі, що заважає суб'єкту усвідомити повною мірою важливість проблеми збереження власного здоров'я. Разом із тим, на цих вікових етапах виявляються цілком відчутні ризики для здоров'я людини: уживання алкоголю й наркотиків, тютюнопаління, комп'ютеризація і пов'язане з нею навантаження на зоровий аналізатор, малорухливий спосіб життя, надмірна вага й ожиріння, безладні сексуальні контакти й поширення інфекцій, які передаються статевим шляхом, смертність через екзогенні причини (самогубства, нещасні випадки) тощо [1].

Особливим етапом у житті сучасної молоді є здобуття вищої освіти, що супроводжується викликами й досягненнями, розширенням комунікативної сфери і зростанням соціальної ролі особистості. Нинішні студенти – це основний трудовий резерв нашої країни, а також майбутні батьки, тому від їхнього здоров'я і благополуччя залежать перспективи розвитку всієї нації [2]. У зв'язку з цим серед молоді й насамперед – студентства має тривати формування мотивації до підтримання і збереження власного здоров'я, що є основою утвердження в суспільстві

культури здорового способу життя. Завдання вищого навчального закладу в цьому контексті – не лише створити комфортні й безпечні гігієнічні умови реалізації освітнього процесу, а й за допомогою різних форм і засобів аудиторної та позааудиторної роботи, змісту навчальної, виховної, наукової діяльності забезпечити формування в молоді відповідних ціннісних орієнтацій і особистісних установок на збереження власного здоров'я й ведення здорового способу життя.

Усе це особливо важливе для такої категорії студентів як майбутні лікарі, які в процесі здобуття вищої медичної освіти мають сформувати знання і навички не тільки щодо підтримання здоров'я потенційних пацієнтів, а й насамперед щодо збереження і зміцнення власного здоров'я як необхідної передумови подальшої успішної професійної діяльності.

Особливо вразливою частиною студентської молоді є першокурсники, які на початковому етапі навчання долають низку труднощів, пов'язаних зі збільшенням навчального навантаження, зростанням власної автономності, посиленням інтеграції в соціум, коли відбуваються зміни звичного стилю й укладу життєдіяльності, вироблення нових звичок, що, зрештою, лежать в основі способу життя [3]. Тому вкрай важливо вже з перших днів навчання в університеті акцентувати увагу молоді на цінностях здоров'я і практичних підходах до його збереження, а також усяляко сприяти усвідомленню молодими людьми їхньої відповідальності за власне здоров'я й життя.

Саме студенти-першокурсники становлять основу контингенту здобувачів освіти на кафедрі біології Полтавського державного медичного університету. Ця обставина визначає високу відповідальність науково-педагогічних працівників кафедри щодо особливостей провадження навчально-виховного процесу, у тому числі в аспекті формування в підопічних культури здорового способу життя.

Розробка означеної проблеми реалізується на кафедрі комплексно:

– за напрямками навчально-виховного процесу: через зміст навчального матеріалу, при організації виховної роботи, а також шляхом залучення здобувачів до участі в науково-дослідній діяльності;

– за формами роботи: аудиторно (під час лекцій, практичних занять, виховних заходів на кафедрі) і позааудиторно (на перервах, при організації самостійної роботи, роботи в науковій лабораторії, під час виховних заходів в університеті чи поза його стінами, шляхом залучення до діяльності волонтерського сектора університету, проведення просвітницьких акцій тощо);

– за масовістю залучених здобувачів: у групі (в академічній групі, на потоці, у студентському науковому гуртку) та індивідуально (особисті роз'яснювальні бесіди, за необхідності – також і за участі батьків);

– за масовістю залучених викладачів: індивідуально (викладач із предмета, куратор академічної групи тощо) і спільно (при підготовці загальнокафедральних, загальноуніверситетських, загальноміських виховних заходів, разом із практичними фахівцями сфери охорони здоров'я тощо);

– за засобами впливу: вербально – усно і письмово (словесні бесіди, лекції, анкетування) і невербально (просвітницькі стенди, тематичні відеоматеріали, мультимедійні презентації) тощо.

Фундаментом для формування міцних установок на ведення здорового способу життя є базові знання, що забезпечують розуміння важливих процесів і явищ в організмі людини, пов'язаних із підтриманням здоров'я. Закладання і розвиток таких знань відбувається насамперед при засвоєнні здобувачами навчального змісту теоретичних і клінічних дисциплін освітньо-професійної програми підготовки фахівця. Так, для майбутніх лікарів кафедра біології здійснює викладання дисципліни «Медична біологія», що вивчає біологічні основи життєдіяльності людини на всіх рівнях організації життя. Увесь зміст цієї дисципліни дуже тісно пов'язаний із проблемами здоров'я людини (і масового, й індивідуального), а навчальний матеріал практично кожної теми висвітлює молекулярно-генетичні, цито-гістологічні або еволюційно-екологічні механізми його формування і збереження. Наприклад, при вивченні змістового модуля 1 «Молекулярно-клітинний рівень організації життя. Біологія індивідуального розвитку людини» студенти з особливим інтересом сприймають матеріали, де розглядаються питання репродукції людини і вплив різних факторів на процес запліднення й перебіг процесів пренатального розвитку, а також питання вікових змін організму в постнатальному онтогенезі. Використовуючи навчальний матеріал розділу, викладач традиційно акцентує увагу студентів на наслідках для здоров'я майбутньої дитини шкідливих звичок її батьків (наприклад, фетальний алкогольний синдром), а також інших тератогенних факторів (йонізуючого випромінювання, забруднювальних речовин у довкіллі, непотестованих фармацевтичних препаратів, вірусних і протозойних захворювань тощо). Не менш ефективним із точки зору формування установок на ведення здорового способу життя є розкриття механізмів старіння організму й обговорення передумов досягнення активної старості й довголіття (раціональне харчування і контроль ваги тіла, відсутність шкідливих звичок, режим рухової та розумової активності тощо).

При вивченні змістового модуля 2 «Організмний рівень організації життя. Закономірності спадковості та мінливості. Основи генетики людини» міцне підґрунтя щодо важливості ведення здорового способу життя забезпечують теми, які висвітлюють механізми виникнення мутацій генетичного матеріалу й розвитку спадкових захворювань людини. Так, маємо можливість безпосередньо пояснити мутагенний характер жорсткої ультрафіолетової радіації й необхідність дотримання часового регламенту і режиму під час прийому сонячних ванн. Вагомі установки на ведення здорового способу життя можна сформулювати при вивченні мультифакторіальних захворювань людини (атеросклероз, цукровий діабет, карієс, сколіоз тощо), які зумовлені, з одного боку, генетично успадкованою схильністю, а з іншого – впливом факторів середовища. Важливо наголосити, що серед останніх чільне місце належить способу життя і його складовим – конкретним повсякденним звичкам (гігієнічним, харчовим, руховим, поведінковим і т.д.), за рахунок яких можна і посилити прояви захворювання, так і суттєво послабити їх.

При вивченні змістового модуля 3 «Медико-біологічні основи паразитизму. Медична протозоологія, гельмінтологія, арахноентомологія. Взаємозв'язок індивідуального й історичного розвитку. Біосфера і людина» здобувачі на матеріалі більшості тем мають змогу переконаватися у важливості дотримання особистої гігієни (миття рук, використання особистих гігієнічних засобів, обов'язкове миття овочів і фруктів перед уживанням) і безпечних статевоїх контактів (зокрема, для запобігання інфікуванню трихомоніазом), підтримання в охайному стані житлових приміщень і територій населених пунктів (для боротьби з агентами інвазій або їх механічними і специфічними переносниками – мухами й тарганами, які на покривах і кінцівках свого тіла поширюють цисти найпростіших і яйця

гельмінтів, кровосисними комахами, здатними переносити широкий спектр збудників бактеріальних і вірусних хвороб, а також щурами, блохи з яких при випадковому укусі людини можуть передавати збудників чуми, туляремії, висипного і поворотного тифу тощо), попередньої термічної обробки води і продуктів харчування тваринного походження для запобігання отруєнням та інвазіям тощо.

Крім того, протягом усього навчального року з метою формування в студентів корисних гігієнічних звичок і навичок збереження здоров'я викладач здійснює такі заходи: слідкує за рівнем самоорганізованості та самодисципліни студентів (вчасним прибуттям на заняття, охайністю уніформи, комплектністю навчальних матеріалів) та у випадках порушень регламенту робить здобувачам відповідні зауваження; під час роботи в аудиторії регулює умови освітленості робочих поверхонь (столів, дошки, моніторів) для досягнення оптимального режиму роботи зорового аналізатора; стежить за правильністю постави і робочою позою студентів під час виконання різних завдань; при оголошенні п'ятихвилинної паузи між півпарами рекомендує студентам змінити положення в просторі, порухатися, розім'яти м'язи, переключитися. Типовим явищем динамічного студентського життя є швидкі перекуси, які студенти не завжди встигають закінчити на перерві. У такому разі викладач висловлює зауваження щодо недопустимості харчування в навчальній аудиторії, негативного впливу подібного стилю харчування загалом через його повну невідповідність фізіології процесу травлення, а також акцентує необхідність дотримання режиму їди, обов'язковості сніданків і за можливості відвідування їдальні для гарячого харчування в обідній час.

Ілюстраціями виховної роботи кафедри біології в напрямі формування культури здорового способу життя здобувачів освіти можуть слугувати численні тематичні виховні заходи, які проводяться кураторами в академічних групах із проблем запобігання поширенню ВІЛ-інфекції, культури статевих відносин та обізнаності у сфері репродуктивного здоров'я, підтримання охайності свого помешкання, регуляції психоемоційної рівноваги, поінформованості про якість продуктів харчування та їхній вплив на здоров'я і т.д.; екскурсії до рекреаційних об'єктів, природно-заповідних територій, заходи активного відпочинку на свіжому повітрі (ігри, квести, естафети, прогулянки містом), заохочення студентів до занять у спортивних секціях тощо.

Розуміння тонких аспектів залежності здоров'я людини від факторів середовища існування і складових способу життя, що залишаються поза увагою програмного матеріалу, здатне забезпечити залучення студентів до науково-дослідної роботи. У процесі аналізу спеціальної літератури, виконання експерименту й формулювання висновків власного дослідження здобувач має змогу не тільки перевіряти гіпотези й генерувати нові наукові факти, а й занурюватися в суть процесів і явищ, установлювати глибинні причинно-наслідкові зв'язки й формувати міцні знання й переконання, у тому числі й щодо неприпустимості певних впливів на власне здоров'я. Так, членами студентської наукової групи кафедри біології впродовж останніх років розроблялися проблеми структурної перебудови морфологічних структур (клітин, тканин, органів) експериментальних тварин під впливом таких екзогенних чинників як етанол або харчові добавки (глутамат натрію, нітрит натрію, понсо 4 R), а також вивчалися питання поінформованості студентства щодо безпечності вживання жувальної гумки, енергетичних напоїв, здійснювалося експериментальне дослідження проявів комп'ютерного зорового синдрому в старшокласників тощо.

Отже, формування культури здорового способу життя студентської молоді – важливе комплексне завдання навчального закладу і його окремих підрозділів. На кафедрі біології ПДМУ склалася вивірена методична система формування культури здорового способу життя майбутніх лікарів, яка застосовує широкий спектр підходів при реалізації освітньої діяльності під час навчальної, виховної та наукової роботи зі здобувачами освіти.

Список використаної літератури

1. Носко М.О., Грищенко С.В., Носко Ю.М. Формування здорового способу життя : навчальний посібник. – К. : МП Леся, 2013. – 160 с.
2. Охромій Г.В., Соколова Л.О., Аніскевич С.В., Фесенко Р.Є., Кириченко А.М., Токмакова С.В., Яровий В.Є. Формування культури здорового способу життя студентської молоді – основа виховання і здоров'я в сучасному суспільстві // Наукові інновації та передові технології (Серія «Управління та адміністрування», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Психологія», Серія «Педагогіка»). – 2023. – №5(19). – С. 565–574.
3. Танасійчук Ю.М., Бойко Ю.С., Соколенко Л.С. Проблеми формування культури здорового способу життя студентів закладів вищої освіти // Перспективи та інновації науки (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»). – 2022. – №1(6). – С. 339–350.

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ СВІТОВОГО КІНОМИСТЕЦТВА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ <i>Животовська Л.В., Рудь В.О., Скрипніков А.М., Бойко Д.І., Боднар Л.А.</i>	81
ІДЕЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ МУЛЬТИМОДАЛЬНОСТІ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Жовнір М.М., Лещенко Т.О.</i>	84
ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В РЕАЛІЯХ ВОЄННОГО ЧАСУ В УКРАЇНІ <i>Жукова М. Ю., Ткаченко О.В., Коковська О. В., Міщенко І.В.</i>	87
ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПРИ ЗМІШАНОМУ НАВЧАННІ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Зубченко С.Г., Калашніков Д.В., Кіндій Д.Д., Кіндій В.Д., Вонсович Ю.В., Давидова О.В., Зубченко Ю.П., Малюченко М.М.</i>	88
РОЛЬ СТУДЕНТСЬКИХ ОЛІМПІАД У ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ МЕДИКІВ <i>Іваницька О.С., Гончаренко Н.І., Іваницький І.О., Локес К.П., Буханченко О.П.</i>	90
МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРСЬКОГО І МАГІСТЕРСЬКОГО РІВНІВ: ПРО ЩО СВДІЧАТЬ ЦИФРИ І НАД ЧИМ ПОТРІБНО ПРАЦЮВАТИ? <i>Іваницька Т.А., Петров Є.Є., Казаков Ю.М., Кузьменко Н.В., Трибрат Т.А.</i>	92
РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТІСНИХ І ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗВО <i>Іващенко Д.М., Іващенко С.П.</i>	94
ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНА ХІМІЯ» ЯК ОДИН ІЗ КРОКІВ ДО МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ <i>Іващенко О. Д., Копанцева Л. М., Стрижак С. В., Стрижак Д. О.</i>	96
СКЛАДНОЩІ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ПЕРІОД ВІЙНИ <i>Ільченко В.І., Сизова Л.М., Муравльова О.В., Пікуль К.В., Прилуцький К.Ю., Шаєнко З.О., Дворник І.Л., Ільченко М.М.</i>	98
АКТУАЛЬНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ, ЯКИМИ МАЄ ВОЛОДІТИ КОЖНИЙ ВИКЛАДАЧ <i>Каськова Л.Ф., Павленкова О.С., Амосова Л.І., Уласевич Л.П., Садовські М.О.</i>	100
МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ КІНЦЕВОГО РІВНЯ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ <i>Каськова Л.Ф., Уласевич Л.П., Амосова Л.І., Новікова С.Ч., Павленкова О.С., Андріянова О.Ю.</i>	102
ВИКОРИСТАННЯ ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ПРОФІЛАКТИКА СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ІЗ ПРОПЕДЕВТИКОЮ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ» <i>Каськова Л.Ф., Янко Н.В., Андріянова О.Ю., Ващенко І.Ю., Новікова С.Ч., Павленкова О.С.</i>	103
ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ <i>Катеренчук В.І.</i>	105
РОЛЬ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА В СУЧАСНІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ В УКРАЇНІ <i>Катеренчук В.І.</i>	107
ЯКІСТЬ ОСВІТИ І ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ЩО ЧАС ПРИЙДЕШНІЙ НАМ ГОТУЄ? <i>Катеренчук І.П.</i>	109
САМОСТІЙНА РОБОТА ЗДОБУВАЧІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: ВИДИ І ФОРМИ <i>Кіндій Д.Д., Кіндій В.Д., Зубченко С.Г., Зубченко Ю.П.</i>	112
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ БІОЛОГІЇ ПДМУ <i>Клепець О.В., Єрошенко Г.А., Рябушко О.Б., Вацєнко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Шевченко К.В., Григоренко А.С.</i>	113
ЗНАЧЕННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ОСНОВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ВМОТИВОВАНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЇ <i>Комишан І.В., Коршенко В.О., Буря Л.В., Матвієнко Т.М., Саргош О.Д., Філатова В.Л., Романюк М.В., Рак К.І.</i>	116
РЕЗИЛЬЄНТНІСТЬ ЯК МЕТАКОМПЕТЕНЦІЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ <i>Кононов Б.С., Білаш С.М., Проніна О.М., Коптев М.М., Пирог-Заказникова А.В., Олійніченко Я.О., Донченко С.В., Олексієнко В.В.</i>	118
ПСИХОЛОГО-ДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ <i>Коробейнікова Ю.Л., Коробейніков Л.С.</i>	119
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ <i>Коршенко В.О., Матвієнко Т.М.</i>	121